

ומשמאל, אין ענוי כענוי של בעלה, תרועה שהיא תורעה עיני פנים, והיא התרועה שלו, ומשום זה אשרי העם יודעי תרועה.

דבר אחר, קול ענות אנכי שמע, זהו ענוי של אנכי שמע, שהיא צועקת בכל יום למעלה, היא ובניה, וקוראים לו פעמים ערב ובקר שמע ישראל, וכל אדם שיש לו ענוי מהשכינה, שהיא עניה בגלות, רחוקה מבעלה, וקורא לו בכל יום שמע ישראל, שירד אליה, ודאי עליו נאמר קול ענות אנכי שמע, קול של הענוי של העניה אנכי שמע.

קם אחד עם קלע, וזו שכינה תחתונה, ואחד עם קשת, זה ברית צדיק, עליו נאמר שופר הולך פז"ר גדול, החצים שלה הם הצדיקים של ישראל שקבלו ברית, שבזכותו יוצאים מן הגלות, וסוד הדבר - הא לכם זרע, שהם טפות, וזו זרק"א.

קמו תנאים ואמוראים שלמעלה וברכו אותו, נאמרו: מטרה (עטרה) תהא מגנה עליך מהחצים בגלות, עליך נאמר לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, וקשת וחץ של צד הקדשה יגן עליך, ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו, צנה - זו שכינה תחתונה, וסחרה - זו שכינה עליונה, אמתו - זה העמוד האמצעי.

קם הוא ואמר: תנאים תנאים, משנה תהיה בעזרתכם ולא תשתנו מרחמים לדין, ההלכה הולכת לימינכם להתגבר בה על שונאיכם, קבלה תתקבל תפלתכם, בריאת מוציאה אתכם ואת בניכם מן הגלות ומשעבוד ודין של אותו הממנה על הגלות על בניכם. מיד שברך אותם עלה למקומו.

לית ענויאי כענויאי דבעלה, תרועה דאיה תורה עיני אנפין, ואיה תרועה דיליה, ובגין דא (דף מח ע"א) אשרי העם יודעי תרועה.

דבר אחר קול ענות אנכי שמע (שמות לב יח). דא איהו ענויאי דאנכי שומע, דאיה צווחת בכל יומא למעלה, היא ובנהא, וקראן ליה תרין זמנין ערב ובקר שמע ישראל, וכל בר נש דאית ליה ענוי משכינתא, דאיה עניא בגלותא, רחיקא מן בעלה, וקרא ליה בכל יומא שמע ישראל, דיהא נחית לגבה, ודאי עליה אתמר קול ענות אנכי שמע, קול דענויאי דהאי עניא אנכי שמע.

קם אחד בקירטא ודא שכינתא תתאה, וחד בקשתא דא ברית צדיק, עליה אתמר שופר הולך פז"ר גדול, גירין דילה אינון צדיקים דישאל דקבלו ברית, דבזכותיה נפקין מגלותא, ורזא דמלה (בראשית מז כג) הא להם זרע, דאינון טיפין ודא זרק"א.

קמו תנאין ואמוראין דלעילא וברכו ליה, ואמרו מטרה (נ"א עטרה) תהא אגינת עלך מחצים בגלותא, עלך אתמר (תהלים צא ה) לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, וקשתא וחצא דסטרא דקדושה יגן עלך, ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו, צנה דא שכינתא תתאה, וסחרה דא שכינתא עלאה, אמתו דא עמודא דאמצעיתא.

קם איהו ואמר תנאין תנאין משנה תהא בעזרייכו, ולא תשתניאו מרחמי לדינא, הלכה אזלת לימינא דלכון, לאתגברא בה על שנאכון, קבלה תתקבל צלותכון, ברייתא אפיקת לכון ולבנייכו מגלותא, ומשעבודא ודינא דההוא דממנא על גלותא על בנייכו, מיד דברוך לון סליק לאתריה.

קָם רבי שמעון בקדמיתא פתח ואמר, תנא
 תנא אסתמר לך, דהא קירטא לגבך, ודא
 שכנינתא, ובה אודריקו תלת אבנין, דאינון
 תלת טפין דמוחא עלאין, דאינון י"י,
 ואתכלילו בחכמה בתבונה ובדעת.

אמר לו: רבי, שים בסלע קנף,
 שהרי הקשת לגביך, שהיא אות
 הברית, השמר מהחצים שלו,
 שהם שלש ו' ו' ו', שעולים
 שמונה עשרה בחשבון, וזה ח"י
 העולמים.

קָם התנא השני ואמר לו: הרי
 תנא שמסיע לך, ברמח, שהוא
 כלול מארבע פרשיות, וזה ו'
 שהוא העמוד האמצעי כולל שש
 תבות היחוד, ומאתים ארבעים
 ושמונה תבות שנאמר בו ושים
 בסלע קנף.

שהרי קרני פרה אצלך, שהם שני
 נביאי אמת, עליהם נאמר אצמיח
 קרן לדוד, ומצמיח קרן ישועה.
 מצד של השכינה נקרא קרני
 פרה, מצד של השור - וקרני ראם
 קרניו, והם משיח ראשון ושני י'
 ו', בית ראשון ושני ה"ה.

ושכינה נוטלת בגד מלכות מאש
 אדמה ונצבעת בה, ונקראת אדם
 פרה אדמה תמימה, אדמה ודאי
 מצד הגבורה, תמימה מהצד של
 אותו שנאמר בו התהלך לפני
 והיה תמים, אשר אין בה מום
 מצד של יעקב שאין בו פסלת,
 שנאמר בו ויעקב איש תם, יעקב
 שלמעלה, ובדמותו יעקב
 שלמטה. אשר לא עלה עליה על,
 משעבוד הגלות, בגלל שהיא
 נקראת שכינה העליונה, ולא
 עוד, אלא שהיא נקראת שבת,
 שהיא אסורה במלאכה, משום
 שנקראת חרות.

בגין דאתקריאת חרות.

קָם רבי שמעון בקדמיתא פתח ואמר, תנא
 תנא אסתמר לך, דהא קירטא לגבך, ודא
 שכנינתא, ובה אודריקו תלת אבנין, דאינון
 תלת טפין דמוחא עלאין, דאינון י"י,
 ואתכלילו בחכמה בתבונה ובדעת.

אמר ליה רבי שים בסלע קנף, דהא קשתא
 לגבך דאיהו אות הברית, אסתמר
 מגירין דיליה, דאינון תלת ו'ו', דסלקין
 ח"י בחושבון, ודא ח"י עלמין.

קָם תנא תניינא ואמר ליה, הא תנא דמסייע
 לך, ברומחא דאיהו פלילא מארבע
 פרשיין, ודא ו' דאיהו עמודא דאמצעיתא,
 כליל שית תיבין דיחודא, ורמ"ח תיבין
 דאתמר ביה (במדבר כד כא) ושים בסלע קנף.

דהא קרני פרה לגבך, דאנון תרין נביאי
 קשוט, עליהו אתמר (תהלים קלב יז) אצמיח
 קרן לדוד, ומצמיח קרן ישועה מסטרא
 דשכינתא אתקרי קרני פרה, מסטרא
 דשור (דברים לג יז) וקרני ראם קרניו, ואינון
 משיח ראשון ושני י' ו', בית ראשון
 ושני ה"ה.

ושכינתא נטלא פורפירא מאשא סומקא
 ואצטבעת בה, ואתקריאת סומקא
 פרה אדמה תמימה (במדבר יט ב), אדומה ודאי
 מסטרא דגבורה, תמימה מסטרא דההוא
 דאתמר ביה (בראשית יז א) התהלך לפני והיה
 תמים, אשר אין בה מום מסטרא דיעקב
 דלית ביה פסולת, דאתמר ביה (שם כה כז) ויעקב
 איש תם, יעקב דלעילא, ובדיוקניה יעקב
 דלתתא, אשר לא עלה עליה על (במדבר יט

ב) משעבודא דגלותא, בגין דאיהי שכנינתא
 עלאה אתקריאת, ולא עוד אלא דאיהי
 אתקריאת שבת, דאיהי אסור במלאכה,